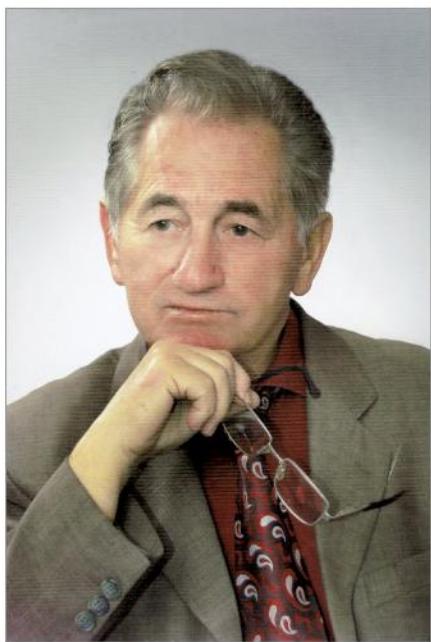

ВИДАТНІ ПОСТАТИ

Академіку В.П.Рибалку – вісімдесят років

У жовтні цього року виповнилося 80 років від дня народження доктора сільськогосподарських наук, професора, Заслуженого діяча науки і техніки України, академіка НААН і РАН Валентина Павловича Рибалка.

Аналізуючи його біографічно-творчі етапи життя, так і хочеться пригадати знамениті, та й всім добре відомі, рядки славетного нашого співвітчизника: «У кожного своя доля і свій шлях широкий...»

Народився Валентин Павлович 8 жовтня 1936 року у м. Кривий Ріг Дніпропетровської області. Перший клас закінчив на Херсонщині, другий на Миколаївщині, третій на Ставропольщині, а з четвертого і по десятий навчався в м. Байрам-Алі Туркменської РСР. Після закінчення школи працював машиністом локомобіля цегельного заводу в м. Байрам-Алі з подальшим проходженням війської служби радистом-оператором підводного човна Воєнно-Морського флоту в м. Севастополь.

Після повернення з армії навчався на зоотехнічному факультеті Туркменського сільськогосподарського інституту (м. Ашхабад). Будучи студентом 4 курсу опублікував свою першу наукову працю, виконану на основі використання методів варіаційної статистики у тваринництві.

Як молодий спеціаліст за направленням інституту протягом чотирьох років працював зоотехніком-селекціонером радгоспу ім. 25 Жовтня, старшим зоотехніком навчального господарства Мігіївського сільськогосподарського технікуму (тут він підготовив і опублікував свою другу наукову працю з питань групового утримання підсисних свиноматок), а потім головним зоотехніком управління виробництва і заготівлі сільгосппродукції Первомайського району Миколаївської області, в якому на той час було 49 колгоспів і 4 радгоспи.

З 1964 по 1967 роки В.П.Рибалко навчався в аспірантурі при Полтавському науково-дослідному інституті свинарства (зараз Інститут свинарства і АПВ НААН України). З цим науковим закладом тісно пов'язаний весь послидуваній життєвий шлях Валентина Павловича. Після захисту кандидатської дисертації (1967 р.) він працює спочатку старшим науковим співробітником відділу розведення і генетики. З 1970 по 1988 роки – він заступник директора інституту з наукової роботи, з 1988 по 2007 роки – директор, а з 2007 року по теперішній час – головний науковий співробітник цього єдиного в бувшому Радянському Союзі, а зараз і в Україні спеціалізованого наукового закладу зі свинарства.

У 1985 році В.П.Рибалко захистив докторську дисертацію, а в 1992 році отримав звання професора. В 1993 році він був обраний дійсним членом Української академії аграрних наук.

Професор В.П.Рибалко є відомим вченим і організатором наукових досліджень. Він більше 20 років був головою державних науково-технічних програм зі свинарства, в розробці яких приймали участь понад 25 науково-дослідних закладів і вузів України. Його наукова компетенція характеризується достатньо широким діапазоном. Це селекція, розведення, відтворення, технологія годівлі та утримання свиней. Результати дослідницької роботи і погляд вченого на вище перераховані напрями досліджень викладені в понад 700 публікаціях – це книги, монографії, брошюри, статті, методики та науково-практичні рекомендації.

В.П.Рибалко один із авторів важливих селекційних досягнень, які обумовлюють науково-технічний прогрес у свинарстві: полтавського заводського типу м'ясних свиней (ПМ-1), високопродуктивного материнського типу у великій білій породі (УВБ-1), полтавської м'ясої породи (ПМ), червоно-поясної спеціалізованої лінії (ЧПСЛ) та червоної білопоясної породи м'ясних свиней (ЧБП). Його розробки захищені 22 авторськими свідоцтвами і патентами. Професор В.П.Рибалко здійснює методичне керівництво з підготовки наукових кадрів через аспірантуру і докторантуру, а також веде навчальні курси по свинарству. Під його методичним керівництвом підготовлено і захищено 7 докторських і 24 кандидатських дисертацій.

Згідно завдань держжаних органів В.П.Рибалко неодноразово бував у понад 15 країнах світу, де вивчав передовий досвід ведення свинарства і систематично висвітлював його у періодичній та спеціальній пресі. Одним із результатів вивчення зарубіжної практики була розробка оригінального проекту і будівництво на експериментальній базі дослідного господарства інституту станції (елевера) для вирощування і оцінки кнурів-виробників.

Академік В.П.Рибалко є членом аграрної секції комітету з Державних премій України в області науки і техніки, членом науково-технічної ради міністерства АП і продовольства України, членом бюро відділення «Зоотехнія» НААН України, членом редакційних колегій міжвідомчого тематичного наукового збірника «Свинарство», журналів: «Вісник Полтавської державної аграрної академії», «Зоотехнія» та «Свиноводство» (Росія), «Животноводство» (Республіка Беларусь). Він з 1991 року є головою спеціалізованої ради із захисту дисертацій, яка функціонує при Інституті свинарства і АПВ НААН.

За значний науково-виробничий внесок у розвиток сільськогосподарської науки і заслуги перед державою В.П.Рибалко був нагороджений Почесною грамотою Міністерства сільського господарства СРСР (1980 р.), Грамотою Президії Верховної ради Української РСР (1986 р.), Почесною грамотою Кабінету Міністрів України (2002 р.), Почесними грамотами від Полтавської обласної ради (2006 р.), Почесною грамотою Полтавської міської ради (2007 р.), Почесною грамотою Національної академії аграрних наук України (2011 р.) та багатьма медалями.

Він двічі удостоєний звання Лауреата державної премії України в галузі науки і техніки (1984, 1999 р.р.), а також звання «Заслужений діяч науки і техніки України» (1997 р.). У 1997 році в м. Женеві йому вручена міжнародна персональна нагорода «Ертсмейкер» в номінації: «За збереження і розвиток інтелектуально-кадрового потенціалу підприємства у період перехідної економіки». В 2001 році Правлінням Американського біографічного інституту, як визначній особі, присвоєно престижне звання «Людина року 2001». У 2003 році професора В.П.Рибалка було обрано іноземним членом Російської академії сільськогосподарських наук з врученнем відповідного диплому.

У 2009 році Міністерством АП України його нагороджено знаком «Відмінник аграрної освіти і науки», а у 2010 році – Державним департаментом інтелектуальної власності – знаком «Автор».

Зі шкільних років В.П.Рибалко захоплювався поезією і гумористичною літературою. Він опублікував три збірки віршів і 12 книг народної мудрості в роздумах та висловлюваннях.

Свою ювілейну дату Валентин Павлович Рибалко зустрічає повним сил, бадьюрості і творчих планів.

Сердечно вітаємо ювіляра, бажаємо йому доброго здоров'я, благополуччя родині і натхнення на успішне завершення усіх своїх творчих розпочинань на благородній науково-педагогічній ниві.

Волошук В.М., директор Інституту свинарства

і агропромислового виробництва НААН

Сагло О.Ф., завідувач лабораторії наукових досліджень
з питань інтелектуальної власності
та маркетингу інновацій